

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Карлово, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Г. Георгиева

при участието на секретаря Маргарита Ст. Тянчева
като разгледа докладваното от Анна Г. Г.а Административно наказателно дело № 20225320200114 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление № 21-0281-001388 от 07.12.2021 г. на Началник Група при РУ- Карлово към ОД на МВР- Пловдив, на Г. СП. СП., ЕГН *****, от гр. К., П. обл., ул. „Ал. Ст.“ № ***, *** били наложени административни наказания на основание чл.174 ал.1 т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/- глоба в размер на 1000 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, както и е наложено наказание на основание чл.184 ал.5 вр. чл.184 ал.1 т.1 от ЗДвП- глоба в размер на 20 лв., за нарушение на чл.25 ал.1 от ЗДвП. С посоченото наказателно постановление били отнети и 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР.

Недоволен от наказателното постановление е останал жалбоподателят и чрез упълномощен процесуален представител го обжалва, като с жалбата прави искане за отмяната му като незаконосъобразно. Излага доводи.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, явява се лично и с адв. Р.-

упълномощен, който поддържа жалбата. По същество пледира за отмяна на атакуваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно. Излага доводи, в които оспорва извършване на нарушението по чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, но оспорва незаконосъобразността изцяло на наказателното постановление. Претендират се направените по делото разноси.

Органът, издал наказателното постановление, редовно призован, не изпраща представител. Взема становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи за правилност и законосъобразност на атакуваното наказателно постановление като иска от съда същото да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана от съда е частично основателна.

След като обсъди събраните по делото гласни доказателства чрез показанията на разпитаните в качеството на свидетел полицейски служители Г. като актосъставител и И. като свидетел по акта и очевидец при установяване на нарушението, свидетелите И.С.и и Ю.Н., доведени по почин на жалбоподателя и свидетелката Л.У. като участник в ПТП, както и приобщените писмени доказателства- АУАН серия ГА бл. № 434620/05.11.2021 г., наказателно постановление № 21-0281-001388 от 07.12.2021 г., разписка за връчване на наказателно постановление, заповед за прилагане на ПАМ № 281-0281-000471/09.11.2021 г., заповед за прилагане на ПАМ № 281-0281-000470/09.11.2021 г., талон за изследване № 122009 от 05.11.2021 г., копие от седем броя стикери с № 122009.2,3,4,5,6,7,8, удостоверение за преминали последваща проверка анализатори за алкохол в дъха, справка за собственост от ИС на КАТ, справка за нарушител/водач, заповед № 8121з-515/14.05.2018 г., заповед № 8121з-825/19.07.2019 г., заповед № 8121К-14578/31.12.2019 г., заповед № 8121К-14581/31.12.2019 г., справка за нарушител/водач, протокол за ПТП № 2021-1024-1952 от 05.11.2021 г., съдът намира за установено следното:

На 05.11.2021 г. свидетелите Г. и И.- служители на РУ на МВР- Карлово изпълнявали служебните си задължения като автопатрул. Следобедът полицейските служители получили сигнал за случило се ПТП с материални щети в с. Д. до магазин „И.“. Пристигайки на място полицейските служители заварили два автомобила и техните водачи, съотв. жалбоподателят С. като водач на лек автомобил „Форд Галакси“ с рег. № ***** и св. Л.У. като водач на лек автомобил „Тойота Корола“ с рег. № *****. И по двата автомобила имало видими щети, като по лекия автомобил „Форд Галакси“ щетите били в предна дясна част, а по автомобила „Тойота Корола“- в предна лява част. След разговор с двамата водачи полицейските служители установили, че лек автомобил „Тойота Корола“ с водач св. У. се движил по ул. „*****“ в с. Д., в посока от юг на север. По същото време жалбоподателят С., който спрял малко преди това автомобила си „Форд Галакси“ на паркинга пред магазин „И.“ в с. Д., го привел в движение и потеглил от мястото, включвайки се в движението по ул. „*****“ на селото. При това отнел предимството на движещия се направо лек автомобил, управляван от св. У., при което последвал удар между двете МПС, съответно в предна дясна част за автомобила, управляван от жалбоподателя, а в предна лява част за автомобила, управляван от св. У.. За установеното мл. автоконтрольор Г. съставил протокол за ПТП № 2021-1024-1952 от 05.11.2021 г.

Двамата водачи били тествани за алкохол с техническо средство „Дрегер 7410“ с № AREN0144. По отношение на жалбоподателя техническото средство отчело алкохол в издишания въздух 1,05 промила. Във тази връзка на С. бил издаден талон за медицинско изследване № 122009/05.11.2021 г. Жалбоподателят не пожелал да даде кръвна проба и отказал да получи издадения му талон за изследване, което обстоятелство било удостоверено с подписа на св. И..

Мл. автоконтрольор Г. състави и процесния АУАН, с който приел, че жалбоподателят С. е осъществил нарушения на чл.25 ал.1 от ЗДвП и чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, тъй като на 05.11.2021 г., в 15 часа, в с. Д. по ул. „*****“ до № *** управлявал личния си лек автомобил „Форд Галакси“ с рег. № ***** и при включване в движението от паркинг пред магазин „И.“ в с. Д., с посока юг-север отнел предимство и станал причина да бъде ударен от лек автомобил „Тойота Корола“ с рег. № *****, с което причинил ПТП с материални щети

по автомобилите. При извършената проверка на място в 15,35 ч. с техническо средство „Дрегер 7410“ с № AREN 0144 се установило, че водачът управлявал с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила на хиляда, а именно 1,05 промила на хиляда. Водачът приел показанието на техническото средство и отказал да даде кръв за медицинско изследване. Бил издаден талон за медицинско изследване № 122009.

Така съставеният АУАН бил подписан от жалбоподателят С. без възражение, като същият получил препис от него.

Въз основа на така съставения АУАН, на 07.12.2021 г. оправомощено длъжностно лице издало атакуваното наказателно постановление, с което при идентични с акта обстоятелства по нарушенията, дата и място на извършване, на жалбоподателя били наложени административни наказания на основание чл.174 ал.1 т.2 от ЗДвП- глоба в размер на 1000 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, както и е наложено наказание на основание чл.184 ал.5 вр. чл.184 ал.1 т.1 от ЗДвП- глоба в размер на 20 лв., за нарушение на чл.25 ал.1 от ЗДвП, както и били отнети 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР.

Наказателното постановление било връчено на С. на 31.01.2022 г., а жалбата срещу него- депозирана на 04.02.2022 г.

Събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът ползва изцяло при постановяване на решението си, като безпротиворечиви помежду си и пряко относими към предмета на доказване по делото.

Като въззивна инстанция, настоящият съдебен състав следва да провери изцяло обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност. Съдът намира, че при издаването на наказателното постановление в частта му относно нарушението на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да налага неговата отмяна. Актът за установяване на административно нарушение съдържа всички изискуеми от чл.42 от ЗАНН реквизити, а наказателното постановление- тези по чл.57 от ЗАНН, издадени са в изискуемата от закона форма и от оправомощени длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност. Дадено е ясно, точно, обстойно и коректно описание на нарушението, и на обстоятелствата по неговото извършване, налице е

посочване на датата и мястото на извършването му, правната квалификация на същото и приложимата санкционна норма, размерът на наложената санкция- глоба и лишаване от право да управлява МПС. Индивидуализиран е нарушителят.

Тъй като АУАН се явява редовен от процесуална страна, то същия се ползва и от презумптивна доказателствена сила, съобразно чл.189 ал.2 от ЗДвП. Отразените в него констатации се установяват по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитаните по делото свидетели- Г. и И., чиито показания съдът ползва изцяло като обективни, последователни, логични и пряко относими към предмета на делото.

Прави се възражение от страна на защитата на жалбоподателя, че същият е употребил алкохол след произшествието, за което казал на свидетелите И.С. и Ю.Н.. Посоченото обстоятелство съдът намира за израз единствено на защитната позиция на жалбоподателя. Същият не е заявил на никой от полицейските служители при извършване на проверката му, че преди тяхното идване, но след произшествието е употребил алкохол. Логично същият е следвало да уведоми това обстоятелство контролните органи, обаче не го е направил и е подписал процесния АУАН с направените в него констатации без възражения. Ето защо съдът счита, че така твърдените обстоятелства за употреба на алкохол след произшествието единствено като защитна позиция на санкционираното лице.

С оглед гореизложеното съдът намира за безспорно и категорично доказано, че жалбоподателя е осъществил вмененото му във вина нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, тъй като не е спазил задължението си, визирано в посочения текст на закона да не управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. С. е управлявал МПС на процесната дата с концентрация на алкохол 1,05 % на хиляда, установено с техническо средство „Дрегер 7410“ с № AREN 0144, като не е оспорил показанията му и е отказал медицинско изследване на кръвта или изследване с доказателствен анализатор.

Съдът намира, че доказателствата, събрани по делото установяват безспорно, че С. е осъществил и нарушението на чл.25 ал.1 от ЗДвП, съгласно която разпоредба „Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство,

да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“. Безспорно е установено в конкретния случай, че жалбоподателя е нарушил посочената разпоредба, тъй като е предприел маневра, за да се включи в движението по ул. „*****“ в с. Д., без да се съобрази с движещото се по тази улица МПС, с която е поставил в опасност участниците в движението и в резултат от действията му са причинени имуществени вреди на превозните средства, участвали в произшествието.

Правилно е приложена санкционната разпоредба на чл.174 ал.1 т.2 от ЗДвП към установеното по безспорен начин нарушение на чл.5 ал.1 т.2 от ЗДвП като е определено и фиксираното в посочената разпоредба наказание-глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Що се отнася до безспорно установеното нарушение на чл.25 ал.1 от ЗДвП, съдът намира, че в случая е приложена неотнормирана към нарушението санкционна норма, а именно по чл.184 ал.5 вр. чл.184 ал.1 т.1 от ЗДвП, която касае санкциониране на водач на пътно превозно средство, което не е моторно, както и водач на организирана група пешеходци, на впрегатни, товарни или ездитни животни или на стада, нарушаващи правилата за движението по пътищата, какъвто процесният случай не е. В този смисъл и при така констатираната процесуална нередовност на наказателното постановление досежно нарушението на чл.25 ал.1 от ЗДвП, за което е санкциониран жалбоподателя на основание чл.184 ал.5 вр. чл.184 ал.1 т.1 от ЗДвП, същото следва да бъде отменено в посочената част като незаконосъобразно.

Във връзка с нарушението по чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, за което на жалбоподателя е наложено наказание по чл.174 ал.1 т.2 от ЗДвП са отнети правилно и 10 контролни точки с атакуваното наказателно постановление, съобразно разпоредбата на чл.6 ал.1 т.1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г.

за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, в сила от 23.03.2018 г.

С оглед гореизложеното, съдът намира атакуваното наказателно постановление в частта му досежно наложеното наказание на осн. чл.174 ал.1 от ЗДвП за нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Ето защо и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0281-001388 от 07.12.2021 г. на Началник Група при РУ- Карлово към ОД на МВР- Пловдив, с което на Г. СП. СП., ЕГН *****, от гр. К., П. обл., ул. „Ал. Ст.“ № **, ** е наложено административно наказание на основание чл.174 ал.1 т.2 от ЗДвП- глоба в размер на 1000 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, както и са отнети 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-0281-001388 от 07.12.2021 г. на Началник Група при РУ- Карлово към ОД на МВР- Пловдив, с което на Г. СП. СП., ЕГН *****, от гр. К., П. обл., ул. „Ал. Ст.“ № **, ** е наложено административно наказание на основание чл.184 ал.5 вр. чл.184 ал.1 т.1 от ЗДвП- глоба в размер на 20 лв., за нарушение на чл.25 ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване от страните в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд гр. Пловдив.

МТ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____